

rører enkeltstående tvister mellem en kunde og en virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis virksomhederne gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede virksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos virksomheden, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede til § 84 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samtidig sker en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en virksomhed har handlet i overensstemmelse med lovgivningen. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om virksomhedens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre den finansielle virksomheds navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med

straf. Stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan ikke i medfør af bestemmelsen ske offentliggørelser af enkeltpersoners strafbare forhold.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Fondsrådet og vil herefter være offentlig tilgængelige.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354 b i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 10.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 84 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til ændring af § 354 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 3

Det foreslås i § 152 c, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., at anerkende pant i fast ejendom på et tidligere tidspunkt end efter de gældende regler, hvor pantebrevet i den faste ejendom skal være endeligt tinglyst, før det kan stilles til sikkerhed for særligt dækkede obligationer. I perioden frem til det tidspunkt, hvor tinglysningen er endelig, opfylder lånet (pantebrevet) ikke kravene til, hvad der kan indgå som sikkerhed for obligationsudstedelsen, og der skal derfor stilles anden sikkerhed inden for rammerne af § 152 c, stk. 1, nr. 1, og 3-7. Af forretningsmæssige hensyn stilles denne sikkerhed i form af en garanti fra et pengeinstitut. Garantien er, efter de gældende regler, omfattet af 15 pct.-grænsen i § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7. I perioder, hvor registrene/kapitalcentre indeholder mange lån (pantebreve), som afventer endelig tinglysning, det vil sige ved opstart af nye registre/centre og ved mange låneomlægninger (konverteringsbølger), kan institutterne ikke fuldt ud bruge garantien fra et pengeinstitut på grund